

การศึกษากการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤของ นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3

A Study on the Use of Language Learning Strategies by the First-Year and Third-Year Students at Chiang Mai University

สุชาติ หินมะลิ*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤของนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 ที่กำลังเรียนภาษาอังกฤระดับพื้นฐาน และระดับกลางของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤระหว่างเพศ และชั้นปีของนักศึกษ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤ Oxford's Strategy Inventory for Language Learning (SILL) Version 7.0 ซึ่งผู้วิจัยได้แปลเป็นภาษาไทยและปรับคำให้เหมาะสมกับบริบท แบบสอบถามกลยุทธ์การเรียนรู้แบ่งกลยุทธ์การเรียนรู้ออกเป็น 6 ด้าน คือ กลยุทธ์ด้านการจำ กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญา กลยุทธ์ด้านการทดแทน กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา กลยุทธ์ด้านอารมณ์ และความรู้สึก ตลอดจนกลยุทธ์ด้านสังคม กลุ่มตัวอย่างจำนวน 352 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม จากประชากรนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤระดับพื้นฐานและระดับกลาง ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้การทดสอบแบบแปรปรวนสองทาง (ANOVA) ผลการศึกษพบว่า นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 ที่เรียนภาษาอังกฤระดับพื้นฐาน และระดับกลางใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤในระดับปานกลางในทุกด้านของกลยุทธ์ กลยุทธ์ที่นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 ใช้สูงที่สุดคือ กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา ในขณะที่กลยุทธ์ที่นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 ใช้ต่ำที่สุดคือ กลยุทธ์ด้านการจำ นอกจากนี้ ผลการศึกษพบว่า เพศและความแตกต่างของระดับชั้นเรียน ไม่มีผลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤของนักศึกษ อย่างไรก็ตาม การศึกษาระบุว่านักศึกษเพศชายใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ด้านพุทธิปัญญามากกว่านักศึกษเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ประการสุดท้าย นักศึกษเพศหญิงใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ด้านอารมณ์ และความรู้สึกมากกว่านักศึกษเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

The purposes of this study were to study language learning strategies used by first-year and third-year Chiang Mai University students and to compare the use of the students' learning strategies according to their genders and course levels. The instrument used to collect data was the Oxford's Strategy Inventory for Language Learning (SILL) Version 7.0. The SILL was translated into the Thai language and adapted to suit the Thai context. The SILL consists of six categories: memory, cognitive, compensation, metacognitive, affective and social strategies. 352 subjects were randomly taken from first-year and third-year students enrolled in the foundation and intermediate

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาภาษาอังกฤ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

English courses. The data was analysed through an analysis of variance (ANOVA) to find the mean and standard deviation. Results from the survey indicated that first-year and third-year students used English learning strategies moderately in all categories. Metacognitive strategies were most frequently used among the students while they showed the least use of memory strategies. It was also found that the genders and course levels did not affect the use of learning strategies. However, findings showed that males used cognitive strategies significantly more often than females, and females used affective strategies significantly more frequently than males.

บทนำ

ปัจจุบัน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ถ่ายทอดวิทยาการ ความรู้ ตลอดจนแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ภาษาอังกฤษจะมีความสำคัญมากยิ่งขึ้นสำหรับคนไทยในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ในประเทศไทยได้พยายามที่จะศึกษาทฤษฎีการสอนเพื่อพัฒนาเทคนิคการสอนให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาอังกฤษในระยะเวลาที่รวดเร็ว เหมาะสม อย่างไรก็ตาม องค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนาแห่งยุโรป (โอดีซีดี) ซึ่งเป็นกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว ได้รายงานผลของเทคโนโลยีที่มีต่อการเรียนการสอนทั่วโลก พบว่าแม้ว่านักเรียนเกือบ 3 ใน 4 ในประเทศที่ได้รับการสำรวจใช้คอมพิวเตอร์ที่โรงเรียน แต่การใช้คอมพิวเตอร์ไม่ได้มีส่วนช่วยปรับปรุงการเรียนอย่างมีนัยสำคัญ (คม ชัด ลึก กันยายน 2558 น.6)

ด้วยเหตุนี้ จึงมีงานวิจัยที่ได้ศึกษาบททวนปัจจัยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับผู้เรียนในด้านการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา เนื่องจากมีผลการวิจัยที่ได้ชี้ให้เห็นถึงความ สัมพันธ์ระหว่างการมีกลยุทธ์การเรียนรู้ที่ดีกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาที่สอง (Oxford 1990; Phillip, 1991) ผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาจะใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย เหมาะสมกับระดับการเรียนรู้ (Rubin, 1975; Stern, 1983) นอกจากนี้ การสอนกลยุทธ์การเรียนรู้ในชั้นเรียนมีผลทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนเพิ่มมากขึ้น (Nunan, 1997) ประการสุดท้าย

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่เหมาะสมจะช่วยพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาและทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจมากยิ่งขึ้น (Oxford, 1990) ในทางตรงกันข้าม ผู้เรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาจะไม่สามารถนำกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่เหมาะสมมาใช้ในการเรียนภาษาในแต่ละระดับได้ ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์สอนภาษาได้ศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อพัฒนาเทคนิคการสอนให้เหมาะสมกับนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ รวมถึงการใช้อินเทอร์เน็ตมาประยุกต์ใช้กับการสอนในห้องเรียน แต่ก็ยังไม่สามารถพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนได้ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ จึงเห็นความจำเป็นที่จะต้องศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวผู้เรียนได้แก่กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน

ในส่วนของปัจจัยที่มีผลต่อการใช้กลยุทธ์ การศึกษาและงานวิจัยในหลายๆ ประเทศ ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา กับเพศและระดับชั้นของผู้เรียนโดยการใช้แบบสอบถามกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของ Oxford (Strategy Inventory for Language Learning) (SILL) ผลการศึกษาพบว่า ความแตกต่างระหว่างเพศ มีผลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ งานวิจัยระบุว่าเพศหญิงใช้กลยุทธ์การเรียนรู้สูงกว่าเพศชาย (Ehrman and Oxford, 1989; Oxford and Nyikos, 1989; Oxford, 1996, อังโน แพรวพรรณ พึ่งพร้อม, 2552) ในส่วนที่เกี่ยวกับระดับชั้น ของผู้เรียน งานวิจัยมากมาย

ระบุว่าระดับชั้นเรียนเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา (El-dib, 2004, อ้างใน แพรพพรพรณ พึ่งพร้อม, 2552) เพราะว่าตามปกติในแต่ละชั้นเรียนจะมี นักศึกษาทั้งเพศชายและเพศหญิง หากการศึกษาวิจัยสามารถระบุกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่ นักศึกษาเพศหญิงและเพศชายใช้รวมทั้งการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาที่มีระดับชั้นการเรียนแตกต่างกันจะมีผลช่วยให้ผู้สอนเลือกใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมทำให้การสอนมีประสิทธิภาพและการเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ด้วยเหตุที่ เพศและระดับชั้นของผู้เรียนมีผลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ ผู้สอนภาษาจึงควรที่จะตระหนักถึงปัจจัยดังกล่าวเพื่อที่จะเลือกใช้วิธีการสอน ตำรา และกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเพศและระดับชั้นของผู้เรียน

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

2.2 เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างเพศและระหว่างชั้นปีของนักศึกษาที่มีผลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

3. สมมุติฐานของการวิจัย

3.1 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา

3.2 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างนักศึกษาระดับปีที่ 1 และนักศึกษาระดับปีที่ 3 เกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา

4. ขอบเขตการวิจัย

4.1 ประชากรและกลุ่มศึกษา

ประชากร คือ นักศึกษา มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 ที่ลง

ทะเบียนเรียนวิชา 001102 และ 001311 ในภาคเรียนที่ 1/2556 จำนวน 3,679 คน กลุ่มศึกษาได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยแบ่งกลุ่มศึกษาออกเป็นกลุ่มตาม Section ที่เปิดสอนและทำการสุ่ม Section ที่เรียนขึ้นมา โดยใช้การสุ่มแบบกลุ่มโดยการจับสลากได้จำนวนกลุ่มศึกษา ชั้นปีละ 176 คน รวมทั้งสิ้น 352 คน

5. วิธีการศึกษา

5.1 ศึกษา รวบรวมทฤษฎีเกี่ยวกับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา

5.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา Oxford's Strategy Inventory for Language Learning (SILL) Version 7.0 เป็นแบบสอบถามประเมินค่า (Rating scale) ประกอบด้วยคำถาม 50 ข้อ ที่ใช้ภาษาเรียบง่าย ถามเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนโดยให้ผู้เรียนประเมินตนเอง แบบสอบถามนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับกลยุทธ์ทางตรงและกลยุทธ์ทางอ้อมได้มีการใช้แบบสอบถามดังกล่าว สอบถามผู้เรียนทั่วโลกเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์เพื่อเรียนภาษาที่สอง และภาษาต่างประเทศ แบบสอบถามดังกล่าวมีค่าตัวเลขความเชื่อถือได้ (Reliability) เท่ากับ .92 (Griffiths, 2003) และมีความเหมาะสมของเนื้อหา (Validity) เท่ากับ .99 (Oxford, 1986; Oxford and Burry – Stock, 1995) Version 7.0 (Oxford, 1990: 293-300) ผู้วิจัยได้แปลแบบสอบถามเป็นภาษาไทย แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ 1 ท่าน ที่เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ด้านการแปล ตรวจสอบความถูกต้อง หลังจากนั้น จึงให้ผู้เชี่ยวชาญอีก 1 ท่าน ที่เป็นรองศาสตราจารย์ด้านการแปล แปลกลับเป็นภาษาอังกฤษ (Back translation) ขั้นตอนสุดท้าย ให้ผู้เชี่ยวชาญเจ้าของภาษา ซึ่งมีวุฒิการศึกษาระดับดุษฎีบัณฑิต ตรวจสอบความสอดคล้องถูกต้อง เปรียบตรงระหว่างกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาฉบับต้นฉบับ และฉบับแปลกลับเป็น

ภาษาอังกฤษ (Back translation) ทั้งนี้เพื่อเป็นการตรวจสอบว่า การแปลกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย มีความถูกต้อง เทียบตรง แบบสอบถามมีความเชื่อมั่นของกลยุทธ์ทั้ง 6 ด้านระหว่าง .67 - .73

5.3 การทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูลคัดเลือกกลุ่มศึกษา

5.3.1 คัดเลือกนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา 001102 และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา 001311 ภาคเรียนที่ 1/2556 จากการสำรวจพบว่า นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาดังกล่าวในภาคเรียนที่ 1/2556 มีจำนวนทั้งสิ้น 3,679 คน

5.3.2 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามแจกให้กลุ่มศึกษาในสัปดาห์ที่ 5 ของภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 กลุ่มศึกษา คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา 001102 (การอ่านและเขียน) จำนวน 176 คน และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา 001311 (การอ่านและการเขียน 1) จำนวน 176 คน โดยอธิบายให้นักศึกษาเข้าใจรายละเอียดขั้นตอนวิธีการประเมินการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา

6. ผลการศึกษา

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นรายด้าน

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	Mean	S.D.	ระดับการใช้
กลยุทธ์ด้านการจำ	2.76	0.53	ปานกลาง
กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญา	3.09	0.65	ปานกลาง
กลยุทธ์ด้านการทดแทน	3.34	0.71	ปานกลาง
กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา	3.51	0.74	ปานกลาง
กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก	2.97	0.60	ปานกลาง
กลยุทธ์ด้านสังคม	3.23	0.75	ปานกลาง
รวม	3.14	0.50	ปานกลาง

อังกฤษของตนเอง อธิบายความหมายของการประเมินค่าตั้งแต่ระดับ 1 ถึงระดับ 5 ให้นักศึกษาเข้าใจว่าในแบบทดสอบนี้ไม่มีข้อถูกหรือผิด ในการประเมินให้นักศึกษาประเมินจากกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่นักศึกษาใช้จริง ไม่ใช่กลยุทธ์ที่นักศึกษาคิดว่าดี การทำแบบทดสอบนักศึกษาไม่ต้องระบุชื่อตัวเอง แต่จะต้องระบุเพศ และชั้นปีที่กำลังศึกษา จะใช้เวลาในการอธิบายและทำแบบทดสอบประมาณ 35 นาที แล้วจึงเก็บแบบสอบถามคืน

5.3.3 การสรุปและวิเคราะห์ผล

- นำ ข้อมูล ที่ได้ มา วิเคราะห์เชิงสถิติด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD) และเปรียบเทียบ

- ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลยุทธ์ระหว่างกลุ่ม ทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม และทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศและชั้นปีโดยใช้การทดสอบความแปรปรวนแบบสองทาง

- หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ผู้วิจัยจะดำเนินการวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Sheffe)

* ระดับการใช้กลยุทธ์ และเพศหญิง ใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาด้านอภิปัญญา มากที่สุด กล่าวคือ คะแนนเฉลี่ยการใช้กลยุทธ์ด้าน อภิปัญญาเท่ากับ 3.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.74 นอกจากนี้การศึกษาคั้งนี้พบว่า นักศึกษากลุ่ม ตัวอย่างได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 ทั้งเพศ ชาย และเพศหญิง ใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ด้านความจำ น้อยที่สุดได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.76 ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 0.53

ตารางที่ 2 แสดงการทดสอบความแปรปรวนและความแตกต่างรายคู่ของกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นรายด้าน

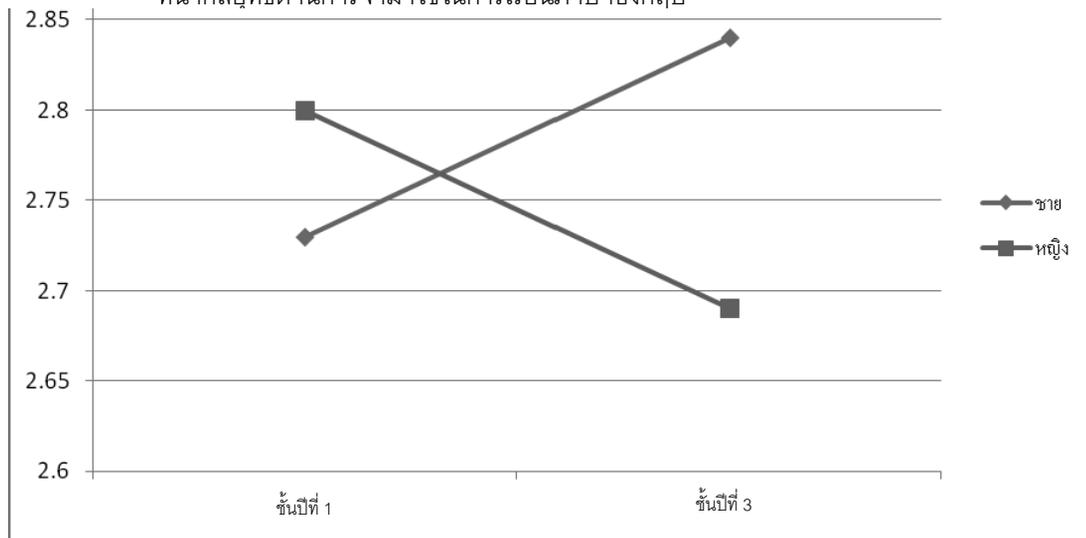
กลยุทธ์การเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ	เพศ		ระดับชั้นปี		เพศ x ชั้นปี		ความแตกต่างรายคู่
	F	n ²	F	Partial Eta Squared	F	Partial Eta Squared	
กลยุทธ์ด้านความจำ	.43	.001	.012	> .001	3.936	.011	ไม่พบนัยสำคัญ
กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญา	5.527	.016	.022	> .001	.744	.002	ชาย > หญิง ชาย 3.17 S.D. 0.66 หญิง 3.01 S.D. 0.64
กลยุทธ์ด้านการทดแทน	.072	>.00	1.002	.003	.345	.001	ไม่พบนัยสำคัญ
กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา	.740	.002	1.532	.004	.461	.001	ไม่พบนัยสำคัญ
กลยุทธ์ด้านอารมณ์และ ความรู้สึกร	6.847	.019	.022	>.001	.052	> .001	หญิง > ชาย หญิง 3.05 S.D. 0.62 ชาย 2.88 S.D. 0.57
กลยุทธ์ด้านสังคม	.724	.002	2.094	.006	.044	>.001	ไม่พบนัยสำคัญ

นักศึกษาชายใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ด้านพุทธิ ปัญญามากกว่านักศึกษาหญิง กล่าวคือ นักศึกษา ชายได้คะแนนค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.17 และ 0.66 ในขณะที่นักศึกษาหญิงได้ คะแนนค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.01 และ 0.64 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้ การศึกษาครั้งนี้พบว่า นักศึกษาหญิงใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ด้านอารมณ์ และความรู้สึกมากกว่านักศึกษาชาย นักศึกษาชายได้คะแนน

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.88 และ 0.57 ในขณะที่นักศึกษาหญิงได้คะแนนค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.05 และ 0.62 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

แผนภาพที่ 1 แผนภาพแสดงค่าเฉลี่ยของนักศึกษาชายและหญิง ชั้นปีที่ 1 และ 3 ที่นำกลยุทธ์ด้านการจำมาใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษ

7. อภิปรายผล

7. อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้สามารถอภิปรายผลและข้อเสนอแนะในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

7.1 การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของนักศึกษา

7.1.1 นักศึกษากลุ่มตัวอย่างใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ด้านอภิปัญญามากที่สุด

กลยุทธ์ด้านอภิปัญญาเกี่ยวกับวิธีการเรียน เพื่อให้ประสบความสำเร็จ เช่น การตั้งใจเรียน การวางแผนการเรียนด้วยการกำหนดเป้าหมาย หาโอกาสฝึกฝนตลอดจนประเมินการเรียนรู้ของตนเอง สอดคล้องกับการศึกษาของ O' Malley et al., (1985) ที่ได้ชี้ให้เห็นว่านักศึกษาระดับกลางมีแนวโน้มที่จะใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ด้านอภิปัญญามากกว่านักศึกษา

ระดับต้น นอกจากนี้การศึกษาของ Chamot (Chamot et al., 1987) ชี้ให้เห็นว่านักศึกษาใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ด้านอภิปัญญาเพิ่มขึ้นตามระดับชั้นของการเรียน การที่นักศึกษากลุ่มตัวอย่างใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ด้านอภิปัญญามากที่สุด อาจอธิบายได้ดังต่อไปนี้

1. นักศึกษาให้ความสำคัญกับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ด้านอภิปัญญามากที่สุด เพราะกลยุทธ์ด้านอภิปัญญา เป็นกลยุทธ์ทางอ้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา ทำให้ผู้เรียนสามารถจัดการและวางแผนการเรียนรู้ของตนเอง อาจกล่าวได้ว่าเป็นกลยุทธ์ที่ช่วยทำให้นักศึกษาประสบความสำเร็จ

2. นักศึกษาบางคน อาจระบุว่าใช้กลยุทธ์ด้านอภิปัญญาเพื่อให้เกิดผลด้านบวกต่อสภาพพจน์ของนักศึกษา นักศึกษาลงทะเบียนเรียนรายวิชา

001102 เป็นวิชาบังคับและรายวิชา 001311 เป็นวิชาบังคับ หรือบังคับเลือก มีผลต่อการสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลา 4 ปี ทำให้นักศึกษากลุ่มศึกษาใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ด้านอภิปัญญามากที่สุด เพราะเป็นกลยุทธ์ที่จะช่วยให้สอบผ่านและประสบความสำเร็จในการเรียน สอดคล้องกับการศึกษาของ Hong-Nam และ Leavell (2006) ที่ชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนระดับต้นและระดับกลางใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ด้านอภิปัญญามากที่สุด นอกจากนี้การศึกษาของ อีราภรณ์ พลายนเล็ก (2555) ได้นำเสนอว่านักศึกษากลุ่มที่เรียนเก่งใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ด้านอภิปัญญามากที่สุด อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาครั้งนี้ขัดแย้งกับการศึกษาของ อมราวดี ทัพพุน (2554) ที่ได้นำเสนอว่านักศึกษาระดับกลางใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ด้านการทดแทนมากที่สุด นอกจากนี้ ยังขัดแย้งกับการศึกษาของ Al-Qahtani (2013) ที่ได้นำเสนอว่านักศึกษาระดับกลางใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ด้านพุทธิปัญญามากที่สุด

3. นักศึกษากลุ่มศึกษา ใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ด้านอภิปัญญามากที่สุด เพราะโดยภาพรวมเนื้อหา กิจกรรม และวิธีการสอนของรายวิชา 001102 และ 001311 มุ่งเน้นให้นักศึกษาใช้วิธีการเรียนเพื่อให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งได้แก่การตั้งใจเรียน การวางแผนการเรียนด้วยการกำหนดเป้าหมาย หาโอกาสฝึกฝนตลอดจนการประเมินการเรียนรู้ของตนเอง กล่าวคือ ในรายวิชา 001102 นักศึกษาจะฝึกฝนการประยุกต์กลยุทธ์การอ่าน และการเรียนเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพตลอดจนแสดงความสามารถในการเขียนระดับย่อหน้า โดยเขียนประโยคที่ถูกต้องและชัดเจน ในขณะที่ในรายวิชา 001311 นักศึกษาจะฝึกเขียนงานเขียนทางวิชาการระดับย่อหน้าประเภทต่างๆ ที่มีคุณภาพในด้านเอกภาพ ความกลมกลืนต่อเนื่องและความถูกต้องทางไวยากรณ์

7.1.2 นักศึกษากลุ่มตัวอย่างใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาด้านความจำน้อยที่สุดกลยุทธ์ความจำเป็นกลยุทธ์ทางตรงเกี่ยวกับวิธีการเรียนที่

ช่วยให้จำข้อมูลได้ง่าย การที่นักศึกษากลุ่มตัวอย่างใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ด้านความจำน้อยที่สุด อาจอธิบายได้ดังต่อไปนี้

1. นักศึกษาให้ความสำคัญกับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ด้านความจำน้อยที่สุดเพราะ กลยุทธ์ความจำเป็นกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทางตรงเกี่ยวกับกระบวนการคิดโดยตรงเกี่ยวกับภาษา กล่าวได้ว่าเป็นกลยุทธ์ที่ต้องใช้กระบวนการคิดโดยตรงที่เกี่ยวข้องกับภาษา นอกจากนี้จากแบบสอบถามกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของ Oxford กลยุทธ์การเรียนรู้ด้านความจำไม่ได้หมายถึงการท่องจำคำศัพท์ วลี หรือประโยค แต่หมายถึง การแสดงท่าทางให้สอดคล้องกับความหมายของคำศัพท์ใหม่ การใช้คำสัมผัสช่วยในการจำคำและการสร้างภาษาในใจเกี่ยวกับคำศัพท์ใหม่ ซึ่งเป็นวิธีการที่นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยไม่คุ้นเคย และไม่นิยมใช้จึงมีผลทำให้นักศึกษาใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ด้านความจำน้อยที่สุด

2. นักศึกษากลุ่มศึกษาใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาด้านความจำน้อยที่สุดเพราะ โดยภาพรวมเนื้อหา กิจกรรม และวิธีการสอนของรายวิชา 001102 และ 001311 ไม่ได้มุ่งเน้นให้นักศึกษา จดจำเนื้อหาแต่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ ที่หลากหลาย กล่าวคือ ในรายวิชา 001102 นักศึกษาจะฝึกฝนการเดาความหมายของคำศัพท์ใหม่จากบริบท ฝึกใช้ชื่อเรื่องของบทอ่านคาดคะเนเนื้อหาสำคัญของเรื่องที่จะอ่าน ฝึกใช้ประโยคบอกใจความสำคัญ (Topic sentence) เพื่อทราบทัศนคติของผู้เขียน ตลอดจนใช้คำสรรพนามและคำสันธานเพื่อช่วยให้เข้าใจบทอ่านได้ดียิ่งขึ้น ในขณะที่ในรายวิชา 001311 นักศึกษาจะฝึกการอ่านเนื้อเรื่องเพื่อเข้าใจจุดประสงค์และทัศนคติของผู้เขียน ฝึกอ่านเพื่อเข้าใจประเด็นสำคัญของเนื้อเรื่องและจดบันทึกสั้น ๆ ตลอดจนฝึกวิเคราะห์โครงสร้างภาษาที่ผู้เขียนใช้นำเสนอใจความสำคัญและประเด็นต่าง ๆ

7.2 ความแตกต่างระหว่างเพศ และ
ชั้นปีที่มีผลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ในส่วนที่เกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างเพศ
และชั้นปีของนักศึกษาที่มีผลต่อการใช้กลยุทธ์การ
เรียนรู้ภาษาอังกฤษ การศึกษาครั้งนี้ได้ชี้ให้เห็นดังต่อไป้

7.2.1 นักศึกษาชายชั้นปีที่ 1
มีแนวโน้มในการนำกลยุทธ์ด้านการจำมาใช้ในการ
เรียนรู้ภาษาอังกฤษน้อยกว่านักศึกษาชายชั้นปีที่ 3
ในขณะที่นักศึกษานักหญิงชั้นปีที่ 1 มีแนวโน้มในการใช้
กลยุทธ์ด้านการจำในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากกว่า
นักศึกษานักหญิงชั้นปีที่ 3 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่ม
ตัวอย่างถูกแยกเป็น 4 กลุ่ม ทำให้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
แต่ละกลุ่มลดลงเหลือประมาณ 80-96 คน กลุ่ม
ตัวอย่างที่มีจำนวนน้อย ส่งผลกระทบต่อค่าอำนาจ
ไปในการตรวจพบนัยสำคัญ (Power)

7.2.2 การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้
ภาษาของนักศึกษาชาย และนักศึกษานักหญิง ผลการ
วิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษานักหญิง
ใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติ .05 นักศึกษาชายและนักศึกษานักหญิง
ใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาในระดับปานกลาง สอดคล้อง
กับการศึกษาของ Chand (2014) ที่ได้นำเสนอว่า
เพศชายและเพศหญิงใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา
ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยครั้งนี้ขัดแย้ง
กับการศึกษาของ Zare (2010) ที่ได้นำเสนอความ
แตกต่างเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของ
เพศชายและเพศหญิง กล่าวคือ เพศหญิงใช้กลยุทธ์
การเรียนรู้ภาษามากกว่าเพศชาย นอกจากนี้ Goh
and Foong (1997, อ้างใน แพรวพรรณ พริ้งพร้อม,
2552) ได้ศึกษาปัจจัยเรื่องเพศ ความสามารถ
ด้านการใช้ภาษา และระดับการใช้กลยุทธ์ของ
นักศึกษาจีนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง
ณ Nanyang Technology University ประเทศสิงคโปร์

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษานักหญิงใช้กลยุทธ์การเรียนรู้
สูงกว่านักศึกษาชายในทุกกลยุทธ์

7.2.3 การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้
ภาษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3

นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา
001102 และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนเรียน
รายวิชา 001311 ใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไม่แตกต่าง
กัน แสดงว่าพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาทั้งสอง
ชั้นปีไม่มีความแตกต่าง ผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้อง
กับการศึกษาของ แพรวพรรณ พริ้งพร้อม (2552)
ที่ได้ศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่
2 จำนวน 486 คน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษา
ทั้ง 2 ชั้นปี ใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไม่แตกต่างกัน
นอกจากนี้ ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษา
ของ Ok (2003, อ้างใน Rahimi et al., 2004) ที่พบ
ว่าระดับชั้นปีของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย
ไม่มีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อการใช้กลยุทธ์การ
เรียนรู้ภาษา แสดงว่า พฤติกรรมการเรียนภาษาของ
นักศึกษาทั้งสองชั้นปีไม่มีความแตกต่าง (แพรวพรรณ
พริ้งพร้อม, 2552) นอกจากนี้ผลการวิจัยครั้งนี้
สอดคล้องกับแนวคิดของ (Rahimi et al., 2004)
ที่ได้เสนอว่า ตามปกตินักศึกษาไม่ได้เรียนรู้ภาษา
อังกฤษมากนักจากการเรียนในโรงเรียนหรือ
มหาวิทยาลัย ในทางตรงกันข้าม นักศึกษาเรียนรู้
ภาษาอังกฤษได้มากกว่าจากการเรียนพิเศษ หรือจาก
สถาบันภาษา อาจกล่าวได้ว่า ระดับชั้นปีของ
นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ไม่มีผลอย่างมีนัยสำคัญ
ต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา แสดงให้เห็นถึง
ประสิทธิภาพที่จำกัดในบริบทการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
ในฐานะภาษาต่างประเทศในประเทศไทย
อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยครั้งนี้ขัดแย้งกับผลการ
วิจัยของ Chamot และคณะ (1987, อ้างใน แพรว
พรรณ พริ้งพร้อม, 2552) ที่พบว่าผู้เรียนใช้กลยุทธ์
การเรียนรู้ภาษาด้านพหูพจน์บ่อยครั้ง แต่ใช้กลยุทธ์

ด้านอภิปัญญาสูงขึ้นเมื่อระดับชั้นการเรียนภาษาของผู้เรียนสูงขึ้น นอกจากนี้ยังขัดแย้งกับผลการวิจัยของ Ghani (2003, อ้างใน แพรพพรรณ พริงพร้อม, 2552) ที่ได้นำเสนอผลการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของชั้นปี เพศ และ ผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษากับการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษา พบว่าระดับชั้นปีของผู้เรียนมีผลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษา

7.2.4 นักศึกษาชายใช้กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญา มากกว่านักศึกษาหญิง

กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญาเป็นกลยุทธ์ทางตรงเกี่ยวกับการวิเคราะห์โครงสร้างประโยค การใช้เหตุผล และการสรุปความ ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักศึกษาชายใช้กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญามากกว่านักศึกษาหญิง อาจอธิบายได้โดยใช้แนวคิดของ De Bie (1987, อ้างใน Ruá, 2006) ที่ได้เสนอไว้ว่า เพศชายมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็นได้ดีกว่าเพศหญิง ระบบการศึกษาคาดหวังให้เพศชายมีความมั่นใจในตัวเองและมีความคิดสร้างสรรค์ นอกจากนี้ Anitei (2006) ยังได้นำเสนอผลการวิจัยของนักวิจัยหลาย ๆ คนไว้ว่า เพศชายจะใช้กระบวนการด้านตรรกะเพื่อเข้าใจกฎเกณฑ์ของภาษา ทำให้เข้าใจกฎไวยากรณ์ของภาษาที่เรียนได้เร็วกว่าเพศหญิง

7.2.5 นักศึกษาหญิงใช้กลยุทธ์ด้านอารมณ์ และความรู้สึกมากกว่านักศึกษาชาย

กลยุทธ์ด้านอารมณ์ และความรู้สึกเป็นกลยุทธ์ทางอ้อม เกี่ยวกับการลดความเครียด การให้กำลังใจตัวเอง รวมทั้งการควบคุมอารมณ์ตัวเองด้วยการเขียนบันทึกความรู้สึกและแบ่งปันความรู้สึกกับผู้อื่น อาจอธิบายความแตกต่างดังกล่าวโดยใช้แนวคิดของ Kramarae (1981, อ้างใน Ruá, 2006) ซึ่งให้เห็นว่า ผู้สอนคาดหวังให้นักศึกษาหญิงมีความสามารถในการแสดงออกมากกว่านักศึกษาชาย สอดคล้อง

กับแนวคิดของ Ru'a (2006) ที่ได้เสนอว่า เพศหญิงสนทนาเพื่อใช้กลยุทธ์ด้านอารมณ์ และความรู้สึก เพราะเพศหญิงได้รับการปลูกฝัง นับตั้งแต่วัยเด็กให้มีทักษะการสื่อสารสนทนา นอกจากนี้ การศึกษาของ Politzer, 1983; Reid, 1987 (อ้างใน Hong-Nam and Leavell, 2006) ได้ชี้ให้เห็นว่า ผู้เรียนชาวเอเชียได้รับการปลูกฝังให้รับฟังผู้อื่นมากกว่าการแสดงความคิดเห็นในที่สาธารณะ ประการสุดท้าย การศึกษาของ Ehrman และ Oxford, 1989; Oxford, 1990; Oxford and Ehrman, 1995; Politzer, 1983; Oxford และ Nyikos; 1989; Green และ Oxford, 1995 (อ้างใน Hong-Nam and Leavell, 2006) เพศหญิงใช้กลยุทธ์การเรียนด้านอารมณ์ และความรู้สึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับความเชี่ยวชาญด้านภาษา (Language proficiency) ที่มีผลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษา แทนระดับชั้นการเรียนภาษา (Level of language learning) เพราะไม่มีความแตกต่างที่ชัดเจนและมากเพียงพอในส่วนที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้นการเรียนภาษา หากศึกษาเกี่ยวกับระดับความเชี่ยวชาญด้านภาษา สามารถคัดเลือกประชากรกลุ่มศึกษาได้แก่นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษและนักศึกษากลุ่มทั่วไป

2.2 ควรมีการศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาในรายวิชาที่มีการบูรณาการเนื้อหา (Integrated skills) ครบทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน และเขียน

2.3 ควรมีการศึกษากาใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาของนักศึกษาโดยใช้เครื่องมือที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น เช่น แบบสอบถามกาใช้กลยุทธ์การเรียนภาษา การสัมภาษณ์กลุ่มและการสังเกต เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่มีความเที่ยงตรงมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ธีรภรณ์ พลายเล็ก. (2555). รายงานวิจัยเรื่อง การศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
- แพรวพรรณ พริ้งพัวม. (2552). "การศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2." *BU Academic Review*. 8(2),15-26.
- อมราวดี ทัพพูน. (2554). รายงานวิจัยเรื่องกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554. กรุงเทพฯ:สำนักวิชาพื้นฐาน สถาบันเทคโนโลยี ไทย-ญี่ปุ่น
- Al-Qahtani, Faisal Mona. (2013). "Relationship between English Language, Learning Strategies, Attitudes, Motivation, and Students' Academic Achievement." *Education in Medicine Journal*. 2013, Vol.5, pp.19-29.
- Anitei, Stefan. (2006). *Sex Hormones Influence Language Learning in Men / Women*. Retrieved from <http://news.Softpedia.com/news/Sex-Hormones-Influence-Language-Learning-in-Men-Women-42726.shtml>
- Anugkakul, Guniga. (2011). "A Comparative Study in Language Learning Strategies of Chinese and Thai Students: A Case Study of Suan Sunandha Rajabhat University." *European Journal of Social Sciences*, 19 (2), pp. 163-174.
- Chand, Ali Zakia. (2014). "Language learning strategy use and its impact on proficiency in academic writing of tertiary students." *Procedia-Social and Behavioral Sciences* 118 (2014), 511-521.
- Clark – Cater, D. (1997). *Quantitative psychological research: a student's handbook*. New York: Psychological Press. Strategies by Persian EFL learners.
- Chamot, A.U. (2005). "Issues in Language Learning Strategy Research and Teaching." *Electronic Journal of Foreign Language Teaching*. 2004, Vol. 1, No. 1, pp. 14-26.
- Hong-Nam, Kyungsim.,& Leavell, Alexandra G. (2006). *Language learning strategy use of ESL students in an intensive English learning context*. Retrieved December 12, 2013, from <http://www.finchpark.com/courses/grad-dissert/articles/strategies/strategies-intensive-learning.pdf>
- Oxford, R.L. (1990). *Language learning strategies : What every teacher should know*: New York: Newbury House.
- Rahimi, Mohammad, Riazi, Abdolmehdi & Saif, Shahrzad. (2008). "An investigation into the factors affecting strategies by Persian EFL learners." *CJAL*, 11(2): 31-60.
- Ru'a, Paula Lo'pez. (2006). The sex variable in foreign language learning: an integrative approach. *PORTA LINGUARUM* 6, pp.99-114.
- Shmais, W.A., 2003. Language learning strategy use in Palestine. *TESL-EJ* 7 (2), 1-17.

Su, M. (2005). A Study of EFL Technological and Vocational College Students' Language Learning Strategies and Their Self – Perceived English Proficiency. Retrieved on Jan 20, 2013, from Electronic Journal of Foreign Language Teaching. Website: <http://e-flt.nus.edu.sg/v2n 12005/su.htm>.

Wu, Ya-Ling. (2008). “Language learning strategy used by students at different proficiency levels.” *Asian EFL journal*, 10(4).

Zare, Pezhman. (2012). “Language Learning Strategies among EFL/ESL Learners: A Review of Literature.” *International Journal of Humanities and Social Science*. Vol. 2, No. 5, pp.162-169.